

EU forlænger sanktioner mod Krim

19. juni, 2018 – Det europæiske Råd besluttede i går at forlænge sanktionerne mod Krim i endnu et år frem til 23. juni, 2019. »Denne beslutning vil træde i kraft dagen efter dens udgivelse i den Europæiske Unions Officielle Journal«, lød erklæringen.

EU's sanktionspolitik mod Rusland omfatter tre uafhængige spor: visa-restriktioner mod russiske borgere, økonomiske sanktioner mod en række russiske statslige selskaber inden for olie-, forsvars- og finanssektoren og ligeledes restriktioner mod Krim. De to første sanktionspakker forlænges hver sjette måned, og restriktionerne mod Krim en gang om året, rapporterer TASS.

EU øger sit militærforsvar: Mod hvem?

12. dec., 2017 – Forsvarsministre fra EU-medlemsstaters regeringer gav i går grønt lys i Bruxelles for en fælles »forsvarsunion«, der er udformet til at forstærke koordinering inden for indkøb, effektiv planlægning, forskning og udvikling og udveksling af militære efterretninger. Danmark tilslutter sig ikke aftalen, og det gør Malta, der ikke ønsker at forpligte sig til øgede forsvarsudgifter, som det forudses af EU, heller ikke. U.K. er under alle omstændigheder ikke en del af det, eftersom det forlader EU. Af de i alt 28 EU-medlemsstater er således kun 25 en del af forsvarsunionen.

Der nævnes ingen konkret fjende, men der er næppe tvivl om, at Rusland er det land, EU-25 hævder, de forsvarer sig imod. På EU-topmødet, der finder sted om et par dage, vil sanktioner mod Rusland over spørgsmålene om det østlige Ukraine og Krim sandsynligvis blive forlænget og bekræftet. Den anden fjende er flygtninge, der forsøger at komme til Europa over Middelhavet – hvor EU ønsker at øge sin flådeafpatruljering for at skærme kontinentet mod »uønskede« immigranter fra Afrika, Sydvest- og Sydasien. Flygtningespørgsmålet er ligeledes på dagsordenen på et særskilt møde mellem EU/FN og den Afrikanske Union i Bruxelles den 14. dec., og som er sammenkaldt for at drøfte, hvordan afrikanske lande kan tage deres flygtninge tilbage med assistance fra EU/FN.

Sanktioner mod Rusland: Et kup mod USA's Forfatning – Tyskland må forsvare sine interesser! Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må, ligesom alle andre berørte stater, sætte sig til modværge mod USA's fordring på amerikanske loves ekstraterritoriale gyldighed, hvilket strider mod Folkeretten. Det rette forum for dette ville være FN's Generalforsamling, som begynder i september, og som er den indlysende forsamling til at vinde gehør for Folkerettens gyldighed.

Men det allervigtigste er imidlertid at etablere en fuldstændig ny og højere politisk platform for relationer mellem nationer. Den nuværende kurs for sanktioner, modsanktioner, handelskrig, optrapning af geopolitiske provokationer, stedfortræderkrige – hvor skal det ende? I en stor atomkrig?

Hvis vi tyskere har lært noget som helst af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så bør vi nu energisk gribe initiativet og ikke alene sætte en ny ruslandspolitik på dagsordenen, men også tage imod Kinas tilbud om et win-win-samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej og sammen med Rusland, Kina og andre nationer genopbygge Mellempøsten og det øvrige Sydvestasien, der er blevet ødelagt af Blairs, Bush' og Obamas krige, og ligeledes udvikle Afrika.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Støt den kampberedte præsident til at vælge store projekter, og ikke krig

Leder fra LaRouche PAC, 7. august, 2017 – Så langt den mest betydningsfulde rapport om »Russia-gate«, angrebet på præsident Trump, som har kastet

amerikanske politiske ledere ud i krigsmageri à la McCarthy-tiden, er rapporten fra 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS). Rapporten er stadig udelukket af medierne på trods af, at denne gruppe af professionelle seniorefterretningsfolk har bevist, at Demokraternes Nationalkomites kommunikationer ikke blev hacket, men snarere lækket af en insider, og at »Russia-gate« bygger på svindel.

I dag fandt en repræsentant for *EIR*, der intervenserede i et panel af eksperter i en ledende Washington-tænk tank, der diskuterede russisk-amerikanske relationer og »russisk indblanding i vores valg«, at ingen af dem kendte til VIPS-rapporten, der beviste, at det, de diskuterede, var et fupnummer.

»Russia-gate« er et britisk fupnummer, som britisk efterretning initierede allerede, da Donald Trump kom frem som kandidat til præsidentposten i 2015. Formålet med dette fupnummer var at fortsætte og intensivere Barack Obamas politik for militær konfrontation med Rusland og Kina – gennem en krigspræsident Hillary Clinton og, da dette mislykkedes, gennem at drive præsident Trump ud af embedet og oppiske et hysteri mod Rusland i Kongressen.

I sidste uge vedtog Kongressen med et overvældende flertal nye, alvorlige anti-russiske sanktioner, som på forfatningsstridig vis griber ud efter præsidentens beføjelser til at føre udenrigspolitik, og de blot fem senatorer og kongresmedlemmer, der stemte »nej«, har af denne grund været offer for ondsksfulde angreb fra medierne og deres kolleger.

Truslen om krig mellem atommagter er der, og britiske imperialister er glade for det. Læs denne uges *Economist*, talerør for City of London, og som udgiver en detaljeret »hypotetisk udredning« af en atomkrig over Nordkorea i 2019, hvor mange millioner dør, men hvor Europa ikke er involveret!

Under konstant angreb, og omringet af krigsscenarier, fortsætter præsident Trump stadig med at forfølge en politik for samarbejde med Rusland og Kina, for at gøre en ende på terrorisme og krige for regimeskifte, og endda for samarbejde om økonomisk fremskridt.

EIR og LaRouche PAC bakker op om præsidenten i dette, ved at gøre VIPS-afsløringen af »Russia-gate-fupnummeret« kendt i hver eneste politiske diskussion og alle valgkreds-borgermøder, og ved at sprede ideen om LaRouches »Fire Love« for et reelt, økonomisk opsving, der begynder med genindførelse af Glass-Steagall og skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling.

Kinas »Bælte & Vej Initiativ« er i færd med at blive til en sådan række af store infrastrukturprojekter i hele Eurasien og Afrika – med så meget produktiv kredit, som tilføres dem, fra Kina, Rusland og med konkurrence fra Japan, at der er alverdens plads for, at USA kan tilslutte sig og se sin egen, økonomiske infrastruktur opbygget på ny i processen. Præsident Trump og hans kerneregeringsfolk kan tydeligvis ikke se, hvordan de skal gøre dette, især ikke med det konstante krigsangreb imod dem.

Amerikanerne må derfor mobilisere sammen med os for at besejre det uhyrlige svindelnummer med »Russia-gate« og give præsidentskabet en strategi for økonomisk genopbygning, der kan lykkes.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 22. juli, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

[Manila-møde mellem Lavrov og Tillerson dækker spørgsmål inkl. INF](#)

7. aug., 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson, mødtes i går på sidelinjen af ASEAN-topmødet i Manila. Iflg. telegrammer fra TASS, drøftede de flere betydningsfulde spørgsmål.

Et spørgsmål var Ruslands vedtagelse af modsanktioner mod de nye, kongresforordnede sanktioner mod Rusland. Lavrov sagde: »Vi havde et langt møde med Rex Tillerson. Han ønskede først og fremmest, og lagde ud med dette, at kende detaljerne i de beslutninger, vi var nødsaget til at træffe i respons til loven om anti-russiske sanktioner, der blev vedtaget i den amerikanske Kongres. Vi gav disse forklaringer. Sådanne handlinger [de amerikanske sanktioner], inkl. den ulovlige beslaglæggelse af vores diplomatiske ejendom siden december sidste år, kunne ikke forblive ubesvaret ... Samtidig er vi parat til at normalisere dialogen.«

Et vigtigt, nyt initiativ var etableringen af en dialog om spørgsmålet om traktaten om mellemdistanceraketter (INF). »Vi talte om behovet for at organisere en professionel, afpolitiseret og pragmatisk dialog om spørgsmålene om mellemdistancemissiler«, sagde Lavrov. »Det forekom mig, at vi fandt frem til

en forståelse med den amerikanske udenrigsminister, og der vil blive givet instruktioner til vore eksperter.«

Udkast i Kongressen til en ny Lov om Nationalt Forsvarsbudget syntes at have til formål at tvinge Trump-administrationen til at krænke, eller opgive, INF ved at udvikle et nyt mellemdistance-ballistisk missil (IRBM), som krænker traktaten. Det er en handling, der på dramatisk vis ville øge den strategiske spænding med Rusland, og en handling, som Det hvide Hus er imod.

Lavrov bekræftede ligeledes, at »Kontakter om en afgørelse i Syrien mellem vore repræsentanter fortsætter, inklusive som del af aftaler, der er indgået af Rusland, USA og Jordan om etablering af den sydlige deeskaleringszone i Syrien. Vi forventer, at vore kontakter med USA om andre aspekter af en afgørelse i Syrien, både militært og politisk, vil fortsættes. Faktisk har de aldrig været afbrudt.«

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson og Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov under et møde på sidelinjen af ASEAN-topmødet for regional sikkerhed, i Manila, Filippinerne.

Rusland får måske hjælp fra Kina til at overvinde amerikanske sanktioner

6. aug., 2017 – I dag rapporterer Sputnik, at Igor Yushkov, der identificeres som en ledende ekspert i den Nationale Energisikkerhedsfond, sagde, at de nye, amerikanske sanktioner direkte truer primært to projekter: NordStream 2 og den anden gren af Turkish Stream.

Det er særdeles interessant, at de to hovedområder for Europas rolle i NordStream 2, der nu trues af sanktionerne – lånegarantier fra europæiske banker og lægning af undervands-gasledninger, som Rusland ikke har kapacitet til – potentielt kan imødekommes af Kina. Bemærk, at *Global Times* allerede har luftet ideen om, at Kina kunne udstrække en »bailout« til Rusland, for at hjælpe dem med at imødegå sanktionerne.

»I alt €9,5 mia. (\$11,2 mia.) er blevet annonceret til byggeriet af NordStream 2 under bankgarantier fra Gazproms vestlige partners side«, sagde Dmitry Marunich, med-formand for Energistrategifonden, til Sputnik.

»Med hensyn til energisektoren, så har kinesiske selskaber mange af de teknologier, som vestlige selskaber har«, sagde Yushkov til Sputnik. Dette skulle inkludere lægning af undervands-gasledninger.

Sputnik bemærker, at EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker har sagt: »Vi er parat. Vi må forsvare vore økonomiske interesser, inklusive vis-a-vis USA, og det vil vi gøre.« Med hensyn til dette, sagde Yushkov: »Hvis EU vedtager en lov, der modgår de amerikanske sanktioner, ville dette udfordre amerikanske loves globale gyldighed og således udgøre en udfordring af Washingtons rolle som global, politisk leder.«

RADIO SCHILLER 7. aug. 2017: **Britisk hånd bag offensiv i USA for** **kup imod** **Trump og forfatningen og for krig** **imod Rusland**

v/ formand Tom Gillesberg.

Pilgers advarsel: Sanktioner mod **Rusland er** **forberedelse til atomkrig, 'Hvis vi** **tillader det'**

6. aug., 2017 – Den amerikanske journalist og dokumentarfilmskaber John Pilgers advarsel om »Invitation til atomkrig med Rusland«, som i går blev udgivet af Truthdig, er skarp, korrekt ubehagelig og en opfordring til at gå til modstand. Her følger et ekstensivt citat.

Efter netop at have læst Nevil Shutes efterkrigstidsroman, *On the Beach* (dansk titel På stranden) fra 1957, anbefaler han:

»Intet, jeg har læst om atomkrig, er så ubøjeligt i sin advarsel. Ingen bog er mere indtrængende ... Jeg læste 'På Stranden' for første gang forleden dag og blev færdig med den, netop, som Kongressen vedtog en lov om at føre økonomisk krig mod Rusland, verdens næststørste, dødbringende atommagt. Denne vanvittige lov havde ingen berettigelse, bortset fra et løfte om udplyndring ...

Deres hovedmål synes at være krig – rigtig krig. Ingen så ekstrem lov kunne indikere noget andet. De synes at tørste efter det ...

Man udfører lobotomi, det hvide snit, på hver generation. Kendsgerninger fjernes. Historie bortskæres og erstattes med det, *Time* magasinet kalder 'en evig nutid'.

De, der kalder sig liberale eller tendentiøst 'venstrefløj', er ivrige deltagere i denne manipulation og dens hjernevask, som i dag vender tilbage til ét navn: Trump ...

Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang. Dette skyldes ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker krig med Rusland.

Dette glimt af fornuft, eller simpel pragmatisme, er en bandlysning af forvalterne af national sikkerhed, der vogter et system, baseret på krig, overvågning, våben og ekstrem kapitalisme. Martin Luther King kaldte dem 'de største leverandører af vold i verden i dag'.

De har inddæmmet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død. Deres mål er at splitte den moderne Russiske Føderation ...

Det er en samtidig trussel. Først Rusland, og dernæst Kina. USA har netop gennemført en enorm militærøvelse sammen med Australien, kendt som Talisman Sabre. De øvede en blokade af Malaccastrædet og det Sydkinesiske Hav, gennem hvilket Kinas økonomiske livliner passerer ...

På toppunktet af den Kolde Krig, var det antikommunistiske hysteri i USA af en sådan grad, at amerikanske regeringsfolk, der var på officielle ærinder i Kina,

blev anklaget for forræderi og fyret. I 1957 – det år, Shute skrev 'På stranden' – kunne ingen embedsmand i Udenrigsministeriet tale verdens mest befolkede lands sprog. Folk, der kunne tale mandarin, blev udrenset under et indskrænkende regime, der nu gentages i den netop vedtagne kongreslov, med Rusland som sit mål.

Loven var tværpolitisk. Der er ingen fundamental forskel på Demokrater og Republikanere. Termerne venstre og højre er meningsløse. De fleste af Amerikas moderne krige blev indledt, ikke af konservative, men af liberale Demokrater.

Da Obama forlod embedet, præsiderede han over rekordmange syv krige, inklusive Amerikas længste krig og en kampagne uden fortilfælde for udenretslige drab – mord – via droner.

Ifølge en undersøgelse af Rådet for Udenrigsrelationer kastede Obama, den modstræbende, liberale kriger, under sit embedes sidste år 26.171 bomber – tre bomber i timen, 24 timer om dagen. Efter at have aflagt løfte om at 'befri verden' for atomvåben, byggede modtager af Nobels Fredspris flere atomspræghoveder end nogen anden præsident siden den Kolde Krig ...

En af Obamas sidste handlinger som præsident var at underskrive en lov, der bevilgede det rekordstore beløb af \$618 mia. til Pentagon ... Begravet i detaljerne var etableringen af et Center for Informationsanalyse og Respons. Dette er et sandhedsministerium. Det har til opgave at levere en officiel narrativ af kendsgerninger, der vil forberede os til den reelle mulighed af en atomkrig – hvis vi tillader det.«

Leder af det tyske Frie Demokratiske Parti opfordrer til genstart af konstruktiv dialog med Rusland

5. aug., 2017 – Fortjenesten for offentligt at have sagt noget mere fornuftigt i den igangværende, ophedede tyske debat om den amerikanske Kongres' politik for sanktioner, går til Christian Lindner, formand for de liberale Frie Demokrater (Freie Demokraten eller die Liberalen; FDP). Som så mange andre for tiden,

fordømte han sanktioneerne som værende i modstrid med folkeretten og derfor totalt uacceptable for Europa, Tyskland og mange andre lande.

Men han tilføjede et nyt aspekt: Han sagde, det er på høje tid at drøfte fremgangsmåden mht. Rusland. Der bør stilles et forslag til præsident Putin, som han kan acceptere uden at tabe ansigt (det er nu ikke Putin, der taber ansigt, men derimod Vesten), så en konstruktiv dialog om løsningen på politiske uoverensstemmelser kan indledes. Lindner sagde ligeledes, at man bør bryde et tabu: Uden rent formelt at anerkende den såkaldte russiske annektering af Krim, bør Vesten tolerere situationen med Krim som en »forlænget midlertidig foranstaltning«, der i øjeblikket ikke kan løses.

Vil Lindner få støtte fra andre ledende politikere? Økonomiminister Sigmar Gabriel, der for nylig krævede en ny fremgangsmåde med pragmatisk »Ostpolitik«, har nu chancen for at tilslutte sig Lindner, også i betragtning af det faktum, at Gabriels Socialdemokrater overvejer at danne en koalition, der inkluderer FDP efter forbundsdagsvalget den 24. september. Foreløbig har FDP sagt, de foretrækker en koalition med kansler Angela Merkels CDU, men CDU har fuldt ud støttet sanktioneerne mod Rusland, og ledende Kristendemokrater (CDU) har endda offentligt udtalt sig imod Nordstream 2-gasledningsprojektet.

Foto: Leder af FDP, Christian Lindner.

[Tyske maskinbyggere i VDMA: Der er kredse i EU, der er lige så dårlige som USA's Kongres](#)

5. aug., 2017 – Under en baggrundsdiskussion om anti-sanktionserklæringen, som de tyske maskinarbejdere i den Tyske Værktøjsindustriens sammenslutning (VDMA) udstedte den 3. aug., sagde en kilde i organisationen, at det er én ting at trække strengen imod den amerikanske Kongres' planer; men det er lige så vigtigt, også at trække strengen i selve Europa imod kredse her, der sandsynligvis vil forsøge at gøre det samme som Kongressen. Kilden ville ikke specificere, hvilke »kredse«, han refererede til, men sagde, VDMA opfordrer den tyske regering til også at stå fast over for disse interne EU-brushoveder.

To af disse, der kunne være blevet nævnt, hvis omtalte kilde havde villet det,

gik faktisk selv offentligt ud: I en noget primitiv propagandaartikel imod Putin og Ruslands Gazprom, citerede Tysklands førende massetabloid *Bildzeitung* medlem af Forbundsdagen, Michael Fuchs (CDU) for at sige, »de tidligere sanktioner mod Rusland havde ingen virkning. Det er grunden til, at de nye, amerikanske sanktioner er fornuftige. Jeg er imod Nordstream 2. Allerede nu importerer vi for meget naturgas fra Rusland – mere end 35 %. Vi bør importere mere fra andre lande«. Og medlem af EU-parlamentet, Elmer Brok (CDU), sagde til *Bildzeitung*, at han er modstander af USA's sanktioner, men desuagtet, »så er Nordstream 2 et rent strategisk projekt fra den russiske stats side for at lægge pres på Polen og Ukraine gennem råmateriale-boykotter«. Nordstream-gasledningen var ikke til nogen fordel for Europa og Tyskland, hævdede Brok. Broks ekstreme russofobi var allerede synlig under Euromaidan i Kiev i slutningen af 2013/begyndelsen af 2014, og som han helhjertet gik ind for.

VDMA-kilden sagde også, i øvrigt, at den virkeligt svage flanke i Tyskland og Europa er bankerne: Som det ses i tilfældet Iran, så udsteder de ikke kredit af frygt for selv at blive mål for sanktioner. Allerede ingen penge til forretninger med Iran, og ingen penge til forretninger med Rusland som den nye trussel.

[Den Europæiske Union udvider sanktioner mod Rusland](#)

4. aug., 2017 – I dag udvidede den Europæiske Union sanktioner mod Rusland og føjede endnu 3 personer og 3 selskaber til listen over dem, der allerede er underlagt restriktive forholdsregler pga. deres involvering i overførsel af Siemens Selskabets gasturbiner til Krim.

De tre personer er Ruslands viceenergiminister Andrei Cherezov, departementschef i Energiministeriet Evgeny Grabchak og direktør for Technopromexport, Sergei Topor-Gilka. Technopromexport og Ineravtomatika er to af de selskaber, der er føjet til listen.

En EU-erklæring, udstedt i dag, fremfører, at »etablering af en uafhængig energiforsyning til Krim og Sevastopol støtter deres separation fra Ukraine og underminerer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed. Gasturbiner er et vigtigt element i udvikling af nye kraftværker«.

Ifølge RT, responderede Ruslands Udenrigsministerium til de nye sanktioner og kaldte dem »uvenlige og uberettigede«, og de forbeholdt sig ret til at indføre gengældelsesaktioner samtidig med at understrege, at Rusland stadig søger at opretholde økonomisk samarbejde med EU og med Tyskland.

»Vi er skuffede over politiseringen af spørgsmålet, der er blevet reduceret til det absurde«, lød erklæringen. Den fremførte, at en »løs fortolkning« af sanktionspolitikken, benyttet af den tyske regering, der krævede indførelse af nye sanktioner, »er i direkte modstrid med både folkeretten og princippet for internationale relationer«. Den kom desuden med advarslen, »ansvaret for alle eventuelle økonomiske omkostninger, der afholdes af Siemens og andre tyske selskaber, der arbejder i Rusland, til fulde falder på EU, såvel som på den tyske regering«.

Foto: En turbine i Siemens Gasturbinfabrikken i Berlin, Tyskland, 2. marts, 2017.

[Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump.](#) [LaRouche PAC Internationale Webcast,](#) [4. august, 2017](#)

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette

overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury' (juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere

den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristik, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristik. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpt end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en

forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktionerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktionerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktionerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktionerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser

stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredsorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredsorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigene, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens

forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte,

vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikere, der er kommet fra den

amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer.

(dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

**[POLITISK ORIENTERING 3. august, 2017:
Stop kupforsøget imod Trump – data
viser, at
anklager imod Rusland var plantede
beviser.
Se også 2. del her.](#)**

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg.

»... Vi har netop haft den amerikanske Kongres, Repræsentanternes Hus, Senatet,

som har vedtaget en ny lov, som er totalt ulovlig, kan man sige, bryder forfatningen på en hel masse punkter, men som blev vedtaget i Senatet med stemmerne 98 mod 2, og i Repræsentanternes Hus, 419 mod 3; så vi snakker ikke bare om, at her er et veto-sikkert flertal; vi snakker om, at meget få folk turde stemme imod; og denne lov gik grundlæggende ud på, at man sagde, præsident Trump ikke må have lov til at forbedre relationerne med Rusland, tværtimod, så skal han pålægge Rusland nye sanktioner; og iflg. den amerikanske forfatning er udenrigspolitik noget, der hører ind under præsidenten, det hører ikke under Repræsentanternes Hus; Senatet skal godkende ligesom ministre, præsidenten skal rådføre sig med dem, men grundlæggende set er det præsidenten, der fastlægger udenrigspolitikken. Og her vedtog de så, at der skal nye sanktioner; USA må aldrig nogensinde godkende, med mindre Kongressen beslutter sig for det, at Krim faktisk tilhører Rusland; man må ikke lempe sanktionerne, man skal fastholde de sanktioner, Obama skyndte sig at få igennem, inden han blev fjernet som præsident, så at sige, mere eller mindre til evig tid, med mindre Kongressen beslutter, at de skal fjernes. Og så var der lige nogen sanktioner mod Iran og Nordkorea ... Det her skete for en uge siden, og Trump underskrev så i går denne lov, men lavede samtidig en udtalelse som præsident, hvor han sagde, jeg skriver under på denne lov af hensyn til den nationale samhørighed; men jeg kommer ikke til at gennemføre de dele af loven, som er forfatningsstridige. ...«

Se også 2. del:

Lydfil:

[Afslør den britiske bluff: De er bankerot, og de lyver om Trump og Russia-gate](#)

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser

udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

Trump underskriver sanktioner, men advarer Kongressen om forfatningsstridighed

2. august, 2017 – I dag underskrev præsident Donald Trump H.R. 3363, »Loven om imødegåelse af Amerikas modstandere gennem sanktioner«, og satte således loven i kraft. Han udstedte en erklæring sammen med underskrivelsen af loven, hvori han sagde, at den »inkluderede flere klart forfatningsstridige bestemmelser«. Disse omfatter:

Krænkelse af »præsidentens eksklusive, forfatningsmæssige myndighed til at anerkende fremmede regeringer, inkl. deres territoriale grænser;«

At gøre det muligt for Kongressen at ændre loven uden at gå igennem de forfatningsmæssige foreskrevne procedurer;

Instruere ansatte i den udøvende gren til at »tage visse diplomatiske initiativer« uden bemyndigelse fra præsidenten; og

At forhindre præsidenten, i visse tilfælde, i at modtage ambassadører iflg. bestemmelserne i Forfatningens Artikel II, afsnit 3.

Trump lovede, »Min administration vil omhyggeligt og respektfuldt overveje den indstilling, som Kongressen giver udtryk for ... og vil gennemføre den på en måde, der er i overensstemmelse med præsidentens forfatningsmæssige myndighed til at udøve udenrigsrelationer«. Han afsluttede dernæst med denne formaning: »Min administration forventer i særdeleshed, at Kongressen afstår fra at bruge denne fejlbehæftede lov til at hindre vort vigtige arbejde med europæiske allierede for at løse konflikten i Ukraine, og fra at bruge den til at hindre vore bestræbelser på at adressere alle utilsigtede konsekvenser, den måtte have for amerikanske foretagender, vore venner eller allierede.«

I en separat, mere personlig erklæring sagde Trump: »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil

underbygge visdommen i dette valg.«

Tysk økonomiminister: USA's nye sanktioner er imod international lov

31. juli, 2017 – Den tyske økonomiminister, Birgitte Zypries, fordømte de nye, amerikanske sanktioner, der blev vedtaget i Kongressen, og sagde, at »vi anser disse sanktioner for slet og ret at være i modstrid med international lov... Amerikanerne kan ikke straffe tyske selskaber, fordi disse er økonomisk aktive i et andet land«. Zypries sagde også, at »vi selvfølgelig ikke ønsker en handelskrig«, men, med USA, der har forladt linjen med fælles sanktioner med EU, »er det rigtigt, hvis EU-kommissionen nu undersøger modforholdsregler«. Europa er, sagde hun, rede til at træffe sådanne forholdsregler, også på kort sigt, »også inden for andre områder«. Zypries var vag mht. detaljer.

Udenrigsminister Sigmar Gabriel har ligeledes fordømt sanktionerne, men sagde samtidigt, at det europæiske tilbud til USA om at diskutere problemet stadig foreligger. Han refererer øjensynligt til et tilbud, som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson siges at have givet europæiske udenrigsministre om at forklare beslutningen om sanktionerne.

Det Tyske Udenrigsministeriums juridiske stab mener, at den nye lovtekst om sanktioner, pga. dens klausuler om konsultationer, vil være meget forbedret i forhold den første version.

Foto: Den tyske økonomiminister Birgitte Zypries.

Putin håber på et skifte i USA's politik

31. juli, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin gav den 30. juli et interview til den russiske statskanal, VGTRK, hvor han kommenterede aktuelle relationer med USA og Ruslands beslutning om at kræve, at USA reducerer sin diplomatiske stab i Rusland senest i september, som Udenrigsministeriet

annoncerede den 28. juli.

»Med hensyn til andre, mulige forholdsregler, eller om dette er for meget eller ej, så er det ret smerteligt ud fra synspunktet om at operere den diplomatiske mission, eftersom, ud af flere end 1.000 ansatte, diplomater og teknisk personale, der har arbejdet, og stadig arbejder, i Rusland, må 755 personer afslutte deres arbejde i Rusland«, sagde han til VGTRK-værten Vladimir Solovyov.

Putin svarede på, hvorfor disse forholdsregler var truffet, og sagde: »Fordi den amerikanske side endnu engang tog et absolut grundløst – hvilket er vigtigt – skridt for at forværre de russisk-amerikanske relationer og gennemtvinge ulovlige restriktioner og forsøge at presse andre lande, inkl. dets allierede, som er interesseret i udvikling og opretholdelse af relationer med Rusland.

Vi har temmelig længe ventet på positive forandringer [i USA's holdning over for Rusland]; vi har håbet på, at situationen på en eller anden måde vil ændre sig. Men det ser ud til, at, selv om den engang skulle ændre sig, så bliver det ikke i nærmeste fremtid«, sagde han. »Jeg tænkte, at vi må demonstrere, at vi heller ikke vil lade noget forblive ubesvaret.«

Med hensyn til at gennemtvinge nye sanktioner imod USA, sagde Putin: »Spørgsmålet er, om det fremmer sagen at tage yderligere skridt, og hvilke skridt, vi kan tage.

Vi har noget at skulle have sagt og gennemføre restriktioner i sådanne områder af vore fælles aktiviteter, som ville blive meget smertefulde for den amerikanske side. Men, jeg mener ikke, det bør ske, da det ville skade udviklingen af internationale relationer«, sagde han og tilføjede, at det ville skade »ikke alene russisk-amerikanske relationer som sådan, men med sikkerhed ville skade os.

Rent teoretisk kunne den tid komme, hvor tab fra forsøg på at udøve pres på Rusland ville være lig de negative virkninger, der stammer fra visse restriktioner på vores samarbejde. Når et sådant tidspunkt opstår, kan vi se på andre muligheder for respons. Men jeg håber, et sådant tidspunkt aldrig opstår. I øjeblikket er jeg imod det«, sagde Putin.

Præsident Putin sagde imidlertid, at der fortsat er områder, hvor der er samarbejde mellem Rusland og USA.

»Der er meget vigtige samarbejdsområder, inklusive ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben – og her spiller vi førsteviolin, sammen med USA, og

styrker denne politik, såvel som kæmper imod terrorisme«, sagde han.

»At dømme efter det, der for nylig er blevet udført (lad os vente os se, hvordan situationen yderligere udvikler sig), så er etableringen af deeskaleringszonen i Syrien et konkret skridt, et konkret resultat af fælles indsats«, understregede han. »Ikke alene i Syriens og Ruslands interesse, men også i Jordans og Israels, og således USA's, interesse, eftersom dette er et område for amerikansk interesse. Så vi arbejder på og opnår resultater selv nu, i denne temmeligt vanskelige situation.«

Om andre områder for samarbejde fortsatte Putin: »Vi har gode planer for samarbejde i det ydre rum. For eksempel er både vore og amerikanske forskere interesseret i mulige fælles indsatser for at udforske Venus«, sagde han.

Et andet, betydningsfuldt område for samarbejde, som Putin nævnte, iflg. TASS' rapport, omfatter problemer med cyber-sikkerhed. »Jeg har allerede sagt, at vi gentagne gange har inviteret den amerikanske side til at organisere samarbejde for at sikre vore interesser, både Ruslands og USA's, og globale, og etablere kontrol over sådanne negative aktiviteter som cyber-kriminalitet«, sagde han. »I stedet for at tage konkrete skridt til at begynde et konstruktivt samarbejde, hører vi kun grundløse beskyldninger om indblanding i USA's interne anliggender.« Præsidenten fortsatte, at de to lande kan etablere meget inden for økonomisk samarbejde og sagde, »Vi har gjort meget inden for luftfart, inden for rumforskning, og vi har gode perspektiver, for ikke at tale om amerikanske rumfartøjer, der lanceres af vore raketter, og det internationale rumprogram.«

[Vi vil besejre dette kup!](#)

Leder fra LaRouche PAC, 30. juli, 2017 – Lyndon LaRouche sagde for nylig, at, hvis det igangværende kup mod præsident Trump lykkes, får vi atomkrig.

Lyndon Larouche er ikke den eneste, der har erkendt dette. I dag fandt der former for militærdisplay sted, der ikke har fortilfælde, i både Rusland og Kina. I Rusland afholdt man, for første gang i Ruslands historie, en Stor Flådeparade – på Flådens Dag, for at fejre Peter den Stores skabelse af den russiske flåde i 1696. For første gang bragte den skibe sammen fra Ruslands Baltiske Flåde, Sortehavsflåde, Nord- og Stillehavsflåde, sammen med landets Kaspiske Flotille, med i alt 5.000 marinesoldater – og, for første gang i

Ruslands historie, blev den inspiceret af Ruslands præsident. Hans korte tale begyndte med at bekræfte, at »Ruslands historie er uadskillelig fra dets modige og frygtløse flådes sejre. Vort lands status som en stærk flådemagt er blevet opnået gennem marinesoldaters og officerers tapre handlinger, vore skibsbyggeres opfindsomme talent og havudforskeres vovelige bedrifter«.

Samtidig, i Kina, blev 90-års jubilæet for Folkets Befrielsehær fejret gennem en militærparade, for første gang, siden grundlæggelsen af Den Kinesiske Folkerepublik i 1949. Den fandt sted i Zhurihe, i den autonome region Indre Mongoliet, på Kinas største militærbase, der er specialiseret i at uddanne i avanceret teknologi. *Wall Street Journal* rapporterer, at nye, mere kapable ICBM'er blev fremvist sammen med andre nye våben, samt 12.000 mekaniserede tropper.

Kinas officielle nyhedstjeneste *Xinhua* rapporterer, at dette var første gang, præsident Xi Jinping har stået i spidsen for så stor en parade på en militærbase. De bemærkede, at »Afdøde ledere Mao Zedong og Deng Xiaoping også inspicerede tropper i felten på historiske nøgletidspunkter«.

I sin tale sagde Xi: »Verden har ikke helt fred, og fred må sikres.«

I dette afgørende øjeblik er Scott Ritter, den tidligere FN-våbeninspektør i Irak, trådt frem for i realiteten at gå sammen med os for at bruge hovedkonklusionerne i memoet af 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) til præsident Trump, til at køre det igangværende kupforsøg af sporet (selv om Ritter er uenig i en af VIPS-memoets mindre vigtige konklusioner).

I *Truthdig* den 27. juli siger Ritter: »Jeg er enig i det argument i VIPS-memoet af 24. juli, der stiller spørgsmålstejn ved Efterretningssamfundets Vurdering (Intelligence Community Assessment, ICA) fra 6. januar, 2017, om russisk indblanding. Denne evaluering fra NIA (National Intelligence Authority) vurderede 'med stor overbevisning, at russisk militæretterretning (General Staff Main Intelligence Directorate, eller GRU) brugte Guccifer 2.0-individet til at udgive data, der har amerikanske personer som mål, i cyber-operationer, både offentligt og specifikt til medier og videregav materiale til WikiLeaks'. De vurderinger, der er indeholdt i ICA om Rusland, og som er selve kernen i den igangværende kontrovers omkring beskyldninger om aftalt spil gennem folk, der er tilknyttet Trumps præsidentkampagne og Rusland, er beviseligt forkerte. VIPS-memoet til præsident Trump er et værdifuldt bidrag til en større diskussion, der ellers mangler, om efterretningssamfundets fejlslagne vurdering.

Implikationerne af de konklusioner, som VIPS-memoet (hvis ikke de faktiske tekniske analyser, det bygger på), er svimlende: DNC-'hacket' var rent faktisk et cyber-tyveri, der blev begået af en insider, som havde direkte adgang til DNC-serveren, og som dernæst med overlæg forfalskede dokumenter for at få dem til at se ud, som om en russisktalende aktør havde haft adgang til dem forud for deres offentliggørelse. Dette er ikke den narrativ, som fremføres af amerikansk efterretning, Kongressen og mainstreammedierne. Desuden, hvis de er sande, peger de konklusioner, som VIPS er nået frem til, på en mere generel konspiration internt i USA for at underminere troværdigheden hos en ganske vist upopulær, men dog lovligt valgt præsident, og som grænser til oprør.

Der er ingen, der har forbundet tyveriet af DNC-dokumenterne med Guccifer 2.0...

Hvilket bringer os frem til det måske mest mærkværdige aspekt i hele denne sag: DNC-serverne, der er kernen i denne kontrovers, blev aldrig overgivet til FBI til kriminaltekniske undersøgelser. I stedet måtte FBI forlade sig på kopier af data fra DNC-serveren, som blev stillet til rådighed af CrowdStrike. Den kendsgerning, at det var CrowdStrike, og ikke FBI, der tilskrev det til GRU, baseret på undersøgelsen af den angivelige cyber-indtrængen af DNC-serveren, er foruroligende. Som det ses heraf, er der god grund til at betvivle, at CrowdStrike-analysen er realistisk. At FBI, og dernæst USA's Kongres, USA's efterretningssamfund og mainstreammedierne blot ukritisk har eftersnakket denne tvivlsomme vurdering som en kendsgerning, er chokerende.

Historien om Guccifer 2.0 er centrum i den igangværende kontrovers, der hvirvler omkring Trumps Hvide Hus i forbindelse med beskyldninger om aftalt spil med Rusland mht. indblanding i præsidentvalget 2016.«

Ritter konkluderer: »Det, der her står på spil, kunne ikke værre større. Det amerikanske folk ville gøre klogt i at kræve en ordentlig efterforskning af, hvad det rent faktisk var, der skete i DNC i foråret 2016. Der har til dato ikke været nogen undersøgelse, der er betegnelsen værdig, med hensyn til de kendsgerninger, der understøtter de anklager, der er kernen i det amerikanske argument imod Rusland – at GRU hackede DNC-serveren og brugte Guccifer 2.0 som afledningskanal for offentliggørelsen af stjalne dokumenter for således at øve indflydelse på det amerikanske præsidentvalg. VIPS-memorandaet af 24. juli, 2017, stiller spørgsmålstejn ved disse påstandes sandfærdighed. Jeg mener, at disse tvivlsspørgsmål er velbegrundede.«

Men på trods af alt dette, vedtog Repræsentanternes Hus en vanvittig lov om russiske sanktioner gennem det utrolige stemmeflertal, 419 mod 3, den 25. juli, efterfulgt af Senatets utrolige stemmeflertal, 98 mod 2, den 27. juli. Det må

bestemt have været et utroligt pres fra vælgergrundlaget for dette, for et så skævt flertal. Vælgerne må bestemt have ment, denne lov ville standse tvangsauktionerne af deres hjem – ikke? De må bestemt have troet, den ville skaffe dem jobs? Eller sygesikring? Nej? Men, hvordan gik det så til?

Virkeligheden er den, at det amerikanske folk netop havde valgt en præsident, der stod for venskab med Rusland, og for fred – imod en kandidat, der, om valgt, næsten lovede krig med Rusland.

Dette var et britisk efterretningsjob, og et hovedinstrument brugt af britisk efterretning for at få dette beskidte job igennem, var AIPAC, den såkaldte »American Israel Public Affairs Committee«. Disse ensidige og afpressede folk, der stemmer i Huset og Senatet, er AIPAC's varemærke. *New Yorker*-reporter Jeffrey Goldberg rapporterede den 4. juli, 2005, at han nogle år forinden, på en restaurant i Washington, havde spurgt en officiel person fra AIPAC, Steven Rosen, om AIPAC havde mistet indflydelse efter en tidligere skandale. »Et lille smil bredtesig på hans ansigt, og han skubbede en serviet tværs over bordet. 'Ser du denne serviet?' sagde han. 'På 24 timer kunne vi få 70 senatorers underskrifter på denne serviet'.«

Bliv ikke forvirret her – AIPAC repræsenterer ikke jøder eller Israel. Hverken israelske eller amerikanske jøder er enige i AIPAC's politikker – som denne vanvittige lov om sanktioner, der blev presset igennem af AIPAC, atter engang gør det klart. AIPAC repræsenterer arvtagerne efter den store kanon i organiseret kriminalitet, Meyer Lansky, samme Meyer Lansky, der blev smidt ud af Israel af den israelske premierminister, Golda Meir. Det repræsenterer organiseret kriminalitet, symbiosen mellem organiseret kriminalitet og J. Edgar Hoovers FBI, og begges herrer i britisk efterretning og de britiske kongelige. Lyndon LaRouche har tidligere forklaret dette. Se f.eks. hans artikel i *EIR* fra 21. august, 1987.

(http://www.larouchepub.com/eiw/public/1987/eirv14n33-19870821/eirv14n33-19870821_060-lets_get_those_ayatollahs_out_of-lar.pdf)

AIPAC tager æren for denne vanvittige lov om sanktioner på forsiden af deres website. Men, de beskriver det som en lov om sanktioner mod Iran – til trods for, at de sanktioner mod Iran, den indeholder, er relativt uvæsentlige i betragtning af alle de allerede eksisterende amerikanske sanktioner mod Iran. De nævner ikke engang Rusland. Hvorfor? Og hvorfor blev sanktioner mod Rusland i det hele taget indført i en lov om sanktioner mod Iran? For at være belejligt for, at AIPAC kunne gennemtvunge den, derfor!

Og, som Diane Sare (medlem af LPAC) i dag påpegede, så hjalp det ikke, at alle

kongresmedlemmer ved, at NSA har kopier af alle de billeder, de nogensinde har afsendt eller modtaget på deres mobiltelefoner – som Edward Snowden har vist os.

Vi vil besejre dette kup og få en økonomisk genrejsning i Roosevelts tradition, gennem Lyndon LaRouches Fire Nye Love!

Foto: Præsident Trump går om bord på Air Force One. (Photo: White House Flickr)

Europæisk modstand mod nye sanktioner mod Rusland, påtvunget af USA's Kongres

28. juli, 2017 – De nye sanktioner mod Rusland, som USA's Kongres har vedtaget, og som påtvinger straffe til europæiske selskaber, der gør forretninger med russiske olie- og gasselskaber, tilbyder en mulighed for virkelige ledere til at samle deres befolkninger omkring deres nationale interesser.

Talsmand for det Tyske Udenrigsministerium, Martin Schäfer, sagde den 26. juli, »Det ville være uacceptabelt af USA at bruge mulige sanktioner som et instrument til at tjene USA's industripolitiske interesser. Tyskland støtter stærkt aftalen om Nordstream-2-ledningen, det har underskrevet med Rusland.«

Præsident for Europarådet, Jean-Claude Juncker, fortsatte, efter den 26. juli at have afliret »EU er fuldt ud forpligtet til sanktionspolitikken«-mantraet, »G7-enhed om sanktioner og tæt samarbejde mellem allierede, er kernen i at sikre den fulde gennemførelse af Minsk-aftalerne. Dette er et fælles EU / USA kernemål. Den amerikanske lov kunne have utilsigtede [sic], ensidige virkninger, der har virkning på EU's energisikkerhedsmæssige interesser. Dette er grunden til, at Kommissionen i dag konkluderede, at, hvis vore interesser ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning, er vi rede til at handle i overensstemmelse hermed inden for få dage.

Hvis USA ikke tager EU's interesser i betragtning og erklærer, at de mulige magtbeføjelser ikke vil blive brugt imod europæiske selskaber, er det sandsynligt, at Kommissionen enten vil anlægge voldgiftssag i WTO eller dømme, at de amerikanske love ikke kan håndhæves på EU-territorium.«

Frankrig kaldte den 28. juli den amerikanske lov for »ulovlig« pga. dens virkning på tredjelande og tilføjede, at den kunne få virkning på europæere, hvis den blev sat i kraft, rapporterede CNN. »Vi har tidligere udfordret lignede lovtekster«, sagde det Franske Udenrigsministerium i en erklæring. »For at beskytte os mod virkningerne på tredjeland af amerikanske love, må vi arbejde på at tilpasse vore franske og europæiske love.«

Allerede den 15. juni rapporterede AP, at Tyskland og Østrig udtalte skarp kritik og truede med gengældelse, hvis USA's seneste sanktioner mod Rusland påvirkede europæiske foretagender, der er involveret i ledninger til russisk naturgas. I en fælles erklæring sagde Østrigs kansler Christian Kern og Tysklands udenrigsminister Sigmar Gabriel, at, alt imens det var vigtigt for Europa og USA at danne fælles front i spørgsmålet om Ukraine, »så kan vi ikke acceptere truslen om ulovlige og ekstra-territoriale sanktioner imod europæiske selskaber« og citerede et afsnit af loven, der kræver, at USA fortsætter med at modsætte sig Nordstream-2 ledningen, der vil pumpe russisk gas til Tyskland under Østersøen.

[Putin angriber den Amerikanske Kongres' vedtagelse af ny lov om anti-russiske sanktioner](#)

28. juli, 2017 – Under sit officielle besøg i Finland, angreb Ruslands præsident Vladimir Putin den nye lov om sanktioner, der blev vedtaget af USA's Kongres, og anklagede, at sanktionerne er et forsøg fra Washingtons side på at bruge dets geopolitiske fordele til en kamp om konkurrencefordele.

»Hvis dette virkelig er tilfældet [vedtagelse af sanktioner], rejser det dyb beklagelse, fordi sådanne handlinger medfører forværrede omstændigheder og særlig kynisme«, citeredes han af TASS for at sige under den fælles pressekonference med den finske præsident, Sauli Niinisto, efter deres forhandlinger. »For dette er et åbenlyst forsøg på at bruge geopolitiske fordele i en konkurrence, for at forfølge deres økonomiske interesser på bekostning af deres allierede.«

»Med hensyn til den amerikanske lovs grænseoverskridende natur, så har jeg længe talt om dette – helt tilbage i 2007, i München [under München

Sikkerhedskonferencen] talte jeg om det, det er præcis, hvad jeg sagde«, understregede Putin og fortsatte, »Denne praksis er uacceptabel; det ødelægger internationale relationer og international lov.«

»Hvordan andre stater i verden reagerer på dette, afhænger af graden af deres suverænitet og deres beredvillighed til at forsvare deres egne, nationale interesser«, sagde han.

Putin sagde, Ruslands endelige reaktion vil blive besluttet, efter den endelige version af loven kommer frem. »Vi har endnu ikke set den endelige version, og vi holder derfor vores mening åben omkring dette aspekt«, sagde den russiske leder. »Responsen [til sanktionerne] vil afhænge af den endelige udformning af loven, som i øjeblikket diskuteres i Senatet [USA's], som vi får at se«, sagde Putin. »Forsøg på at provokere os gøres konstant over en lang tidsperiode«, sagde den russiske præsident. Sanktioner mod Rusland »er ligeledes absolut ulovlige ud fra standpunktet om international lov og krænker principperne for international handel og Verdenshandelsorganisationens regler«, sagde Putin.

»Som I ved, så opfører vi os meget fattet og tålmodigt, men på et givet tidspunkt må vi respondere. Det er umuligt konstant at tolerere tølperagtig opførsel mod vort land«, sagde han.

»Vi mener imidlertid under alle omstændigheder, uanset hvad udviklingerne i den nærmeste fremtid måtte blive; vi må afgjort i fremtiden nå frem til enighed om visse elementer af samarbejde og aftaler med hensyn til strategiske spørgsmål. Jeg håber, det sluttelig vil blive sådan«, sagde den russiske præsident.

Med hensyn til præsident Trump sagde Putin: »Med hensyn til valget af Trump, så er det ikke vores affære, og det er ikke os, de skal vurdere hr. Trumps arbejde i sit høje embede. Det er op til den amerikanske befolkning«, sagde den russiske præsident i bevarelse af spørgsmål fra reportere.

Med hensyn til beskyldninger om Ruslands indblanding i de amerikanske valg, sagde han, at han ikke anså det for at være ordentlige efterforskninger, som burde omfatte »efterforskning af alle forhold, efterforskning af årsager og at høre forskellige parter.«

»Det, vi ser, er blot voksende anti-russisk hysteri; det er mere sandsynligt, at dette er brug af anti-russiske instrumenter i en hjemlig, politisk kamp – mellem præsident Trump og hans politiske rivaler internt i USA«, sagde Putin.

»Det er dybt beklageligt, at de russisk-amerikanske relationer er blevet ofre

for USA's interne, politiske uoverensstemmelser«, sagde Putin og sagde yderligere, at, ved at gøre fælles indsats, »kunne Moskva og Washington have været langt mere effektive i løsningen af hovedspørgsmål i begge landes befolkningers interesse.«

Putin understregede, at begge lande virkeligt kan samarbejde inden for sådanne områder som afgørelse af globale konflikter; kampen mod terrorisme, miljøbeskyttelse, løsning af miljømæssige udfordringer, kampen mod illegal migration og organiseret kriminalitet, så vel som også inden for det økonomiske område.

»Vi ved, at vi har mange venner i USA«, sagde han. »Vi ved, at der er mange fornuftigt tænkende mennesker dér. Jeg håber virkelig, at den aktuelle tingenes tilstand en dag vil ende, og at vore relationer vil opnå en ny kvalitet, og vil blive styrket og opbygget i begge befolkningers interesse«, sagde Putin.

Foto: Den finske præsident Sauli Niinistö (højre) byder den russiske præsident Vladimir Putin velkommen før deres møde i Savonlinna den 27. juli.

Putin var på et endagsbesøg samtidig med, at Helsinki fejrer 100-året for finsk uafhængighed af Rusland. Putin ankom i aftenens løb til den østlige grænseby Savonlinna til drøftelser med den finske præsident om bilaterale relationer og internationale spørgsmål.

Lavrovs budskab til Tillerson: Ønsker USA at forbedre relationer med Rusland eller ej?

23. juni, 2017 – Det Russiske Udenrigsministeriums resumé af udenrigsminister Sergei Lavrovs telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson den 22. juni, på foranledning af Tillerson, gør det klart, at den russiske regering satte grænser, efter kombinationen af gennemførelsen af Steven Mnuchins Finansministeriums yderligere sanktioner imod russiske personer og selskaber den 20. juni, og USA's nedskydning af et syrisk kampfly i Syrien to dage tidligere.

Lavrovs diskussion med Tillerson fulgte efter Ruslands annullering af et møde i Skt. Petersborg mellem den amerikanske viceudenrigsminister for politiske

anliggender, Thomas Shannon, og den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov, der var planlagt til den 23. juni.

Udenrigsministeriets erklæring taler for sig selv:

»Under drøftelser af udsigterne for bilateral dialog beskrev hr. Lavrov forsøgene på at udøve pres mod Rusland med sanktioner, som Washington atter gjorde den 20. juni, som en vrangforestilling. Sådanne handlinger udgør en alvorlig risiko for hele spektret af russisk-amerikanske relationer, der allerede er i en vanskelig periode.

Under disse omstændigheder, og for at vurdere situationen, følte den russiske side sig nødsaget til at suspendere mødet, planlagt til den 23. juni, og hvor viceudenrigsministre skulle have drøftet de problemer, der er akkumuleret i de russisk-amerikanske relationer. Hr. Lavrov understregede, at Moskva afventede en respons på sine forslag til Washington, om at normalisere de bilaterale relationer.

Under diskussionen af internationale spørgsmål genbekræftede hr. Lavrov Moskvas vurdering af handlingerne, der udførtes af den amerikanskledede koalition, og som krænkede den Syriske Arabiske Republiks suverænitet og gjorde det vanskeligere at undertrykke terrorisme og forhindrede afgørelsen af den syriske krise. Moskva opfordrer Washington til strengt at overholde de tidligere aftaler om forskellige aspekter af processen med en afgørelse for Syrien.«

Foto: Sergei Lavrov (venstre) og Rex Tillerson under sidstnævntes besøg i Moskva i april, 2017.

Forrædere står bag både økonomiske og militære operationer for at stoppe Trumps bestræbelser på at opbygge relationer

med

Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. juni, 2017 – I løbet af den seneste uge har korrupte senatorer banket nye sanktioner igennem mod Rusland (og Iran), der i realiteten var rettet imod at fjerne præsident Trumps forrettighed til at afslutte de ulovlige sanktioner, der blev gennemtvunget af Barack Obama gennem en eksekutiv ordre, baseret på løgne mht. russisk indblanding i de amerikanske valg. Søndag nedskød dernæst amerikanske styrker, der (ulovligt) er deployeret i Syrien, et syrisk kampbombefly, der var engageret i et angreb på ISIS, hvilket fremprovokede en barsk respons fra Rusland, der gik ud på, at alle yderligere sådanne ulovlige, udenlandske angreb på den suveræne stat Syriens styrker ville løbe risikoen for russiske forsvarsoperationer.

Hvem gav ordre til dette angreb? Det Russiske Forsvarsministerium har erklæret, at aftalen med USA mht. dekonfliktion i militære operationer, er suspenderet, og de har krævet, at »USA's Kommando gennemfører en omhyggelig efterforskning og rapporterer om sine resultater og de trufne forholdsregler«.

Sådanne handlinger, der udgør en krigstrussel mellem verdens to, førende atommagter, er sindssyge, rent militært. Man erindre sig, at det amerikanske missilangreb på den syriske luftbase i april var baseret på de falske efterretningsrapporter om, at den syriske regering havde brugt kemiske våben, uden noget militært eller strategisk formål, mod sine egne borgere.

Den farvede revolution, der nu udspilles imod præsident Trump, og som involverer falsk britisk efterretning, der kanaliseres via britiske aktiver i de amerikanske efterretningstjenester, Kongressen, massemedierne og elementer i det amerikanske militær, må standses. I modsat fald vil verden blive kastet tilbage til det økonomiske kaos og den strategiske katastrofe, der blev orkestreret under præsidenterne Bush og Obama.

I UK er Imperiets magt udsat for en alvorlig prøve i sin hjembase, og amerikanere gør klogt i at følge det nøje. Tory-premierminister Theresa May og de faktiske Tory'er i Tony Blairs »Nye Labour«-fraktion af Labour-partiet trues med at blive droppet i kølvandet på Mays chokerende tab af et flertal i de nylige valg, som dernæst efterfulgtes af den forfærdelige brand i et socialt højhus-boligbyggeri, der kan have kostet så mange som 100 uskyldige menneskeliv. Kilder i UK fortæller *EIR*, at May-regeringen lyver om dødstallet i håb om, at raseriet vil lægge sig, men også, fordi enhver hændelse med flere end 100 døde

iflg. loven skal efterforskes som en kriminalsag. Den »gamle« Labour-kandidat, Jeremy Corbyn – hvis program omfatter en afslutning af krigsførelse for regimeskifte, en infrastrukturfond for at kickstarte økonomien, en afslutning af de russiske og iranske sanktioner, udvikling af atomkraft og deltagelse i den Nye Silkevej – ses i stigende grad som en sandsynlig vinder i ethvert nyt valg, alt imens Tory'ernes skrumpning i stigende grad indikerer, at de vil blive nødt til at udskrive et nyvalg.

Husk, at det var Tony Blair, der skabte det første »uærlige dossier«, der opfandt falske efterretninger om, at Irak havde masseødelæggelsesvåben, og som lancerede Irakkrigen, spredningen af terrorisme og flygtningekatastrofen. Det aktuelle kupforsøg imod Trump blev lanceret af »uærlige dossier nr. 2«, som blev forfattet af MI6-agent Christopher Steele, der opfandt historier om Trump og Rusland, som skulle spredes via deres netværk i USA, en operation, der nu har nået niveauet for 'ansporing til mord'.

Hidtil har Putin-regeringen nægtet at lade sig provokere ind i en konfrontationspolitik med den nye administration i Washington, hverken som respons til sanktionerne eller til angrebene i Syrien. Udenrigsminister Lavrov refererede, efter nedskydningen af det syriske fly, til »deeskaleringszonerne« implementeret af Rusland, Iran og Tyrkiet i Syrien, som »en af mulighederne for i fællesskab at gå fremefter« og tilføjede: »Vi opfordrer alle til at undgå ensidige handlinger, respektere syrisk suverænitet og gå med i vores fælles arbejde, der er aftalt med regeringen for den Syriske Arabiske Republik.«

Det er USA's borgeres ansvar at erkende og identificere de kriminelle personer og institutioner, der forsøger at ødelægge regeringen og vor nations suverænitet. Kina har udsendt førende politiske ledere og industriledere til USA i denne uge, efter invitation fra Trump-administrationen, for at drøfte samarbejde om Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej – omkring byggeri af infrastruktur, investering i industri og landbrug og samarbejde med amerikansk industri om udviklingsnationer i Asien, Afrika og Sydamerika. Det er denne, USA's deltagelse i det nye paradigme for fremskridt og samarbejde for alle nationer og folkeslag, der nu er på plads under kinesisk og russiske lederskab, som det henfaldne Britiske Imperiums og dets Wall Street-aktivers dinosaurer er desperate for at ødelægge. Deres dødbringende kupforsøg må stoppes, og det amerikanske folk befriet til at bidrage til menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 9. juni, 2017. (Whitehouse Photo)

Forslag om anti-russiske sanktioner i USA's Senat:

Putin ubekymret; Merkel rasende

17. juni, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin bedyrede i et Tv-interview i dag, efter det amerikanske Senats fremsættelse forleden dag af sanktioner imod Rusland, at Rusland ikke vil lade sig puffe ind i et dødvande mht. dets relationer med Washington. »Det er vigtigt at bemærke, at, uanset, hvad der foregår – vist, sandsynligvis; lad os se, hvad det sluttelige resultat bliver. Men uanset, hvad og hvilke beslutninger, man tager udenlands, så vil dette ikke puffe os ind i et dødvande«, understregede Putin. »Vi må sandsynligvis korrigere noget og træffe yderligere forholdsregler, være ekstra opmærksom på nogle ting, men dette (stramningen af sanktioner) vil ikke føre til et dødvande eller et sammenbrud«, advarede han. »Jeg mener, dette er skadeligt«, sagde Putin. »Men det er endnu tidligt at tale om gengældelsesskridt (henimod en forstærkelse af sanktioner), men lad os se, hvad resultatet bliver.«

Den tyske kansler Angela Merkel er derimod rasende over lovforslaget. Merkels talsmand, Steffen Seibert, sagde, det er »besynderligt«, at sanktioner, rettet mod at straffe Rusland, også kunne føre til straffe over europæiske selskaber. »Dette må ikke ske«, sagde han. »Vi afviser generelt sanktioner, der har virkning på udenforstående områder, altså en virkning på tredjelande.« Den tyske økonomiminister Brigitte Zypries sagde til Reuters, at Berlin ville blive nødt til at tænke på modforholdsregler, hvis lovforslaget bliver til lov. »Vi må overveje, hvad vi skal gøre imod det.«

Afsnit 257 af lovforslaget, der handler om USA's politik for ukrainsk energiforsyningssikkerhed, rammer, blandt andet, forsyningen af russisk gas til Europa, inklusive den foreslåede Nordstream 2-ledning, der efter planen skal løbe langs det Baltiske Hav fra Skt. Petersborg, Rusland, til Greifswald, Tyskland, for det meste langs samme rute som den aktuelt eksisterende Nordstream-ledning. Lovforslaget gør modstand mod Nordstream 2 til amerikanske politik pga. dens angivelige »skadelige virkning på den Europæiske Unions energiforsyningssikkerhed, udviklingen af gasmarkedet i Central- og Østeuropa og energireformer i Ukraine«. Det, som europæiske kritikere af lovforslaget virkelig falder over, er imidlertid den følgende klausul: »USA's regering bør prioritere eksporten af USA's energiresurser med det formål at skabe amerikanske jobs, hjælpe USA's allierede og partnere, og styrke USA's udenrigspolitik.«

Foto: Angela Merkel er rasende over de antirussiske lovforslag om sanktioner i USA's Senat.

Ny tysk industriundersøgelse: Sanktioner ansporer genopbygning af russisk produktion

25. feb., 2017 – Vestens sanktioner er mislykkedes med at tvinge den russiske økonomi i knæ, vurderer en ny undersøgelse, udgivet af Ost-Ausschuss der Deutschen Wirtschaft (Udvalg for tysk-østeuropæiske økonomiske relationer) om tysk industri i Berlin i går. Sanktionerne har snarere virket som en opmuntring til en forøget, russiske indsats for at udvide sin nationale industri- og landbrugsproduktion – hvor sidstnævnte bliver styrket i en grad, hvor Rusland om få år vil blive en »stormagt inden for landbrug«. Ruslands økonomiske vækstrater er beskedne, men konstante i området af 2 % årligt, og tysk eksport er endda øget en smule.

Men traditionelle markedsandele er stadig tabt for tysk industri. Det kan der kompenseres for gennem mere direkte investeringer i Rusland. Daimler-Benz-selskabet har planer om en EU250 mio. stor investering i automobilfremstilling, med nye jobskabelse til russere, og andre tyske selskaber, inklusive mange i Mittelstand, overvejer at gøre det samme. Øst-udvalget kræver, at den tyske regering gradvist ophæver sanktionerne, som et signal til Rusland om, at Europa ønsker forbedrede økonomiske relationer.

Foto: Hvedehøst på markerne i Lebyage-Chepiginskoe JSC i Timashevsky Distrikt, Krasnodar kraj.

Theresa Mays besøg i Det Hvide Hus var klassisk, britisk, geopolitisk

intervention

27. jan., 2017 – Fra første øjeblik, hun åbnede munden på et møde i det Republikanske Parti den 26. jan., gjorde den britiske premierminister Theresa May det klart, at hendes besøg i Washington havde til hensigt at sikre, at præsident Donald Trump ikke forvilder sig bort fra den britiske, geopolitiske fold. Med stor fanfare meddelte hun i en fælles pressekonference i dag i Det Hvide Hus, at Hendes Majestæt Dronningen havde inviteret Trump til et statsbesøg senere på året, og at han havde accepteret indbydelsen.

May kartede rundt i den »særlige relation« *ad nauseam* (så man var ved at kvæles i det ...) og nævnte Ronald Reagans og Margaret Thatchers samarbejde og udgød, at »vi har gjort alting sammen ... vi skabte den moderne verden«, og nu »har vi muligheden for – ja, ansvaret for – at forny den særlige relation for denne nye tidsalder – muligheden for atter at lede sammen.«

Lede hvorhen? Hen til at støtte NATO 100 %, f.eks. I dagens pressekonference erklærede May, at dette var Trumps standpunkt, selv om han knap nok nævnte dette. Som hun sagde i går aftes, »Amerikas lederskabsrolle i NATO – støttet af Storbritannien – må være det centrale element, omkring hvilket Alliancen er bygget.«

May advarede skarpt Republikanerne om, at politikken over for Rusland bør være den, »at engagere, men være varsom« – engagere med Rusland ud fra en styrkeposition og forsikre de østeuropæiske nationer om, »at deres sikkerhed ikke står på spil«. I dagens pressekonference svarede Trump på et spørgsmål om den mulige ophævelse af sanktionerne mod Rusland, at, alt imens det var for tidligt at sige noget om dette, så »håber jeg, vi får et fantastisk forhold til Rusland. Hvis vi sammen går efter ISIS, vil jeg anse det for at være en god ting ... Hvis vi kan få et fremragende forhold til Rusland og Kina, er jeg helt for. Det ville være en enormt aktiv.«

May indskød hurtigt, at hendes regering insisterer på, at sanktionerne fortsætter, indtil Rusland fuldt ud agerer i overensstemmelse med Minsk-aftalerne. Uenighed omkring nogle spørgsmål er naturligt, tilføjede hun koket, men formindsker ikke den tætte relation.

Under drøftelser af kampen mod Daesh og islamisk ekstremisme, sagde May ved GOP-mødet, at »vi må arbejde internationalt«, men dette betyder tilsyneladende ikke en afvisning af regimeskift. Hun understregede, at et sådant samarbejde betyder ikke alene en sikring af »en politisk løsning i Syrien, men også at udfordre

alliancen mellem det syriske regime og dets støtter i Teheran«.

May udtrykte sin bekymring over, at lande med »meget lidt tradition for demokrati, frihed og menneskerettigheder – især Kina og Rusland – er blevet mere selvhævdende inden for globale anliggender« og rejste frygten for, at der kunne komme en 'formørkelse' af Vesten i betragtning af den finansielle krise »og dens nedfald«, tab af tillid i Vesten i kølvandet på 11. september og »vanskelige militære interventioner i Irak og Afghanistan«. »Ansvaret for at lede« betyder ikke en tilbagevenden til »fortidens forfejlede politikker«, sagde hun. Men vi kan ikke stå passivt og se til, »når truslen er reel. Vi må altid gå i brechen for vore venner«.

Foto: USA's præsident Donald Trump og Storbritanniens premierminister Theresa May i Det Hvide Hus under hendes besøg. Over deres hoveder ses et portræt af Thomas Jefferson, en af USA's grundlæggende fædre og hovedforfatteren af Uafhængighedserklæringen (fra britisk kolonihærdømme, selvsagt), og senere USA's tredje præsident, og over ildstedet et portræt af George Washington, en anden af de grundlæggende fædre, der stod i spidsen for den amerikanske hær i Uafhængighedskrigen mod briterne, og senere blev USA's første præsident ...